

TELEGRAFUL ROMAN.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL

Pentru Sibiu pe an 14 C., 6 luni 7 C., 3 luni 3 C. 50 fl.
Pentru monarhie pe an 16 C., 6 luni 8 C., 3 luni 4 C.
Pentru străinătate pe an 24 C., 6 luni 12 C., 3 luni 6 C.

Abonamentele și inserțiunile

să se adreseze Administrației tipografiei arhid., Sibiu, str. Măcelarilor 45.

Correspondențele

să se adreseze Redacției „Telegrafului Român”, str. Măcelarilor Nr. 45.
Scrisori nefrancate se refuză. Articoli nepublicați nu se înapoiază.

INSERTIUNILE:

Pentru odată 14 fl., — de douăori 24 fl., — de trei ori 30 fl.
rândul cu litere garmond.

Un semicentenar.

Sibiu, 30 Aprilie n.

Delegațiunea congresului politic național al Românilor din Ardeal, întrunit în Sibiu în 20—23 Aprilie n. 1863, a fost primită în audiență din partea Monarhului în 4 Maiu n. 1863.

Din delegațiunea condusă de Episcopul Andreiu baron de Șaguna făceau parte următorii: Demetriu Moldovan, George Anghel, Augustin Ladai, Paul Dunca, Ioan Bran, Dr. Maior, Macedon Pop, Ioan Popasu, Ioan Pușcariu și Butean.

În fața Maiestății Sale, conducătorul delegațiunii, Episcopul Șaguna, a rostit alocuțiunea următoare: „Maiestatea Voastră cesaro-regescă apostolică! Preaîndurate Împarate și Mareprincipe!

Preaînalta rezoluțiune împărătească din 18 Octomvrie 1862, prin care Maiestatea Voastră V'ăți îndurat preagrațios a ordona, ca „națiunii române din Transilvania, pentru dovedita-i loialitate, credință și alipire de preainalta casă domnitoare și de legile fundamentale de stat”, sancționată de Maiestatea Voastră „să i-se facă cunoscută mulțămirea împărătească”, — a împreunat națiunea română, prin 150 de fii mai aleși ai ei, după ce primise spre aceasta aplacidarea împărătească din 17 Februarie anul curent, în adunarea unei conferințe naționale, pentruca să proclame în mod solemn acea preainaltă rezoluțiune și să se consulte asupra unei adrese de mulțămire, care se documenteze de nou și întru adevăr neclătită credință a națiunii române din Transilvania și simțămintele ei, cari armoniează pe deplin cu preainaltele intențiuni ale Maiestății Voastre.

Maiestate! Națiunea română din Transilvania se simte azi ferice, văzând cu bucurie, că credința și alipirea ei cea insufletită și totdeauna

probată față de tron și patrie, sunt nu numai cunoscute, ci și încoronate cu cuvântul mulțămirii împărătești, care îi deschide porțile unui viitor mai bun și mai demn de sacrificiile și virtuțile ei, un viitor, care ca o națiune creștină, pătrunsă de frica lui Dumnezeu, prin urmare, păstrând cu tărie neclătită și credința cătră legitimitatea ei Monarh, — crede că l-a meritat.

Pentru toate timpurile națiunea română a Transilvaniei va ști onora neprețuita valoare a preainaltei îndestuliri, cu care fu distinsă probata ei credință și sacrificare pentru Împărat și patrie. Mulțămirea de care avu parte ea, o va păstra ca un paladiu scump și prețios în toată mărimea grației împărătești, și binefacerile ce au să mai curgă pentru națiune din acest tesaur, îi vor da îndemn și tărie pentru a desvolta din ce în ce puterile spirituale și materiale ale poporului, în interesul tronului și al patriei.

Și acele asigurări le va ști prețui națiunea română din Transilvania, pe cari Maiestatea Voastră, ca preagrațios răspuns la preamilita petițiune națională din 1/13—3/15 Ianuarie 1861, cu aceeași amintită preainaltă rezoluțiune V'ăți îndurat a o exprima într'acolo, că: „regularea legală a referințelor de drept în stat ale națiunii române și confesiunilor ei are să fie una din primele probleme ale proximei diete transilvane”, și că părerile și dorințele națiunii, cu privire la întrebuintarea oficioasă a diferitelor limbi provinciale, prin instituțiunile cancelariei transilvane, aduse pentru efectuarea autografului împărătesc din 21 Decemvrie 1860, — sunt considerate deja.

Pe aceste asigurări ale Maiestății Voastre preainalte și pe împlinirea lor cea îndestulitoare sunt fondate speranțele noastre, și plini de confidență așteptăm tot binele. Astfel pătrunși și insuflețiți de nobila maritimie a voinței împărătești,

precum aceea ni se manifestă în tot cuprinsul preainaltei rezoluțiuni din 18 Octomvrie 1862, suntem trimiși din partea conferinței naționale române pentru a depune la picioarele Maiestății Voastre preainalte ces. reg. apostolice cea mai intimă și mai sinceră mulțămire, împreună cu solemnă asigurare, că națiunea română își ține de sfântă datorință a străplanta înăscuta și neclătită ei credință, alipire și sacrificare pentru sacratul tron al Maiestății Voastre și al preainaltei case domnitoare și asupra generațiunilor viitoare, și a lăsa aceasta neînfrângibilă credință, ca testament neperitor, celor mai depărtați următori ai ei, precum am erezit-o și noi dela strămoșii nostri.

Această credință și alipire a noastră sinceră și purcezoare din adâncul inimei, ne îndeamnă a ne declara și în privința legilor fundamentale de stat, ce se cuprind în diploma din 20 Octomvrie 1860 și în constituțiunea imperială din 26 Februarie, cari legi fundamentale de stat Maiestatea Voastră din plenitudinea potestății împărătești V'ăți îndurat a le da preagrațios pentru toate popoarele de sub sublimul sceptru al Maiestății Voastre, pentru salutare lor și a tronului, precum și pentru complanarea diferențelor și referințelor dintre țările deosebite, prin participarea corăspunzătoare și regulată a tuturor cetățenilor de stat la legislațiune și administrațiune, pe temeiul sancțiunei pragmatice.

Aceste convicțiuni sublime din legile fundamentale de stat, ce reflectă în sine icona îngrijirii părintești a Maiestății Voastre pentru fericirea popoarelor și consolidarea tronului, au fost și sunt ținta finală, după a cărei ajungere națiunea română din anul 1848 până în ziua de astăzi a îndreptat toate petițiunile și dorințele sale, precum se vede din petițiunea deputațiunei naționale din 10 Decemvrie 1860 și

dintr'acelei din 1/13—4/16 Ianuarie 1861. Națiunea română voeste și doarește, ca realizarea acestor principii de stat să se efectuiască în modul statorit de Maiestatea Voastră cât mai curând, umplând acelea națiunea română cu bucuria celei mai calde mulțămiri, cu atât mai vârtos, cu cât vocea resolută a Monarhului ei rostește adevăruri, cari cu succes moral nu se pot combate. Pentrucă adevăruri sunt:

Că toate țările statului austriac au a se bucura în viitor de un regim constituțional și au a fi guvernate numai după formele constituționale;

că după ce toate aceste țări, pe baza sancțiunei pragmatice au un cap politic din preainalta casă domnitoare habsburgică-lotaringică, fapt, din care s'a născut între ele o legătură politică, care nu poate rămânea necunoscută și nu poate fi combătută, și totodată s'au născut și interesele împrumutate, atât ale existenței țărilor, cât și ale comerțului, industriei, ale afacerilor de toată natura, — este o necesitate imperativă a timpului prezent și o binefacere de cel mai mare preț, dacă popoarele tuturor acestor țări vor pertracta de comun prin deputații lor obiectele, cari sunt semnalate în art. II al diplomei împărătești din 20 Octomvrie 1860 și ating toate țările acestea deopotrivă, căci toate trebuie să recunoască, cumcă asigurarea monarhiei, salutare popoarelor și viața regulată și constituțională prin tăria cea impunătoare a puterilor față de împrejurările din afară depind și se condiționează de respectarea acestei necesități imperative a prezentului și de desvoltarea internă a tuturor țărilor și popoarelor de sub sceptrul Maiestății Voastre;

că obiectele legislațiunei, cari se țin special de cercul autonomiei țărilor singuratiche, să se trateze numai și numai în dieta fiecăreia din aceste țări, și prin urmare și ma-

FOIȘOARĂ.

Literatură pentru tinerime.

I. *Ce n'a fost și nu va fi.* Poveste de I. T. Mera. Biblioteca populară a „Tribunei” nr. 3. Ediția IV. Sibiu. Editura și tiparul lui W. Krafft 1910. O cărticică de 9 pagini 8° mic.

Cuprinsul: Un moșneag lasă celor trei fii drept moștenire singura sa avere, unuia amnarul, celuilalt cremenea, la al treilea iasca. Feciorii pleacă în lume, se însoară și trăesc nedespărțiți unul de altul, căci numai așa își pot aprinde focul. Aceasta nu le convine femeilor, de aceea se înțeleg între sine, să ia cele trei scule de foc dela bărbații lor și să le ascundă, ca astfel să-i poată despărți unul de altul. Mergând a doua zi bărbații în pădure, voesc a face foc peste noapte, dar nu pot, neavând sculele la ei. Zărind în depărtare un foc arzând, pleacă unul după altul acolo, să aducă un tăciune. Dar bălaurul, ce stă încolăcit în jurul focului, pune mână pe cei 2 frați mai mari, îi leagă, ca să-i mănânce a doua zi, și era să-l lege și pe al treilea. Acesta însă îl păcălește, începând să-i spună povestea: „Ce n'a fost și nu va fi”, până ce la un moment potrivit îl lovește pe bălaur cu toporul, îl omoară și se scapă de sine și pe frații săi dela moarte. — În urma acestei pălării, nevestele le dau înapoi bărbaților

cele trei scule de foc și de atunci nu s'au mai gândit să schimbe rânduiala și împărțea înțeleaptă a moșneagului.

Valoarea educativă: Dumnezeu pedepsește cu grele încercări pe cei ce voesc a schimba rânduiala înțeleaptă a bătrânilor și pe cei ce voesc să conturbe înțelegerea și unirea dintre frați.

Limbajul nu este cel obicinuit în poveștile noastre populare, ci pare a fi mai mult o traducere din altă limbă. Greșeli de stil mai însemnate: la pag. 3 rând 14 și 15 în loc de „că ceasul său cel de pe urmă se apropie” să se zică „că i se apropie ceasul cel de pe urmă”; la pag. 4 rând 5 în loc de „cerce norocul” să se zică „caute norocul”; la pag. rând 17 în loc de „cu tovarășie” să se zică „în tovarășie”; pag. 4 rând 18 în loc de „în locurile lor” să se zică „la locurile lor”.

Cărticica este potrivită pentru elevii din cursul de toate z lele și de repetiție al școalei populare, apoi pentru cei din gimnaziile străine, pentru băeți și fete dela 9—15 ani, atât la sate, cât și la orașe.

II. *Cenușotcă.* Poveste de I. T. Mera. Biblioteca pop. a „Tribunei” nr. 19. Ediția II. Sibiu 1887. Edit. și tip. Institutului tipografic, soc. pe acți. O cărticică de 20 pag. 8° mic.

Cuprinsul: Niște oameni aveau trei feciori, dintre cari cei doi mai mari erau frumoși și laudăroși, iar al treilea era mai urât și modest, retras și nebăgat în seamă, ca vai de el, și îi ziceau „Cenușotcă”, de

oarece toată bună vremea ședea băgat în cenușă. Oamenii aceia aveau o holdă sămănată cu ovăs, pe care o păștea peste noapte o nevăzută herghelie de cai. În zadar se puseră la pândă cei 2 feciori mai mari, căci pe la miezul nopții îi fura somnul și adormiau. La urmă părinții îi dete și lui Cenușotcă voe să stea într-o noapte la pândă. Cenușotcă stete în picioare și nu se lăsă furat de somn. Venind herghelia el înclecă pe armăsarul ei și astfel scăpă holda de nimicire. În partea a doua a povestii, Cenușotcă pregătește cu cele trei fire din coama armăsarului, înălțarea și mărirea sa, precum și fericirea familiei sale. Prin răbdare și stăruință el dobândește mâna fetei celei mândre a împăratului Verde. La ospăt Cenușotcă cel bun și înțelept cheamă și pe părinții și pe frații săi, iertându-le batjocurile ce i le făcuseră.

Valoarea: Cenușotcă este prototipul modestiei, chibzuinței, stăruinței, răbdării și abnegațiunei. Pe când frații săi mai mari se laudă în gura mare și se jură pe Dzeu, că vor face praf și pulbere pe răutăciosul ce le strică holda, Cenușotcă se ruga frumos de tatăl său să-i dea și lui voe să stea la pândă, își pune nădejdea în Dzeu, că-i va ajuta să fie mai norocos ca frații săi, și adaugă că de cumva și el s'o potigni ca frații săi, — atâta pagubă. El izbutește să salveze averea părinților, dar întorcându-se acasă, nu spune nimănui nimic de isprăvurile sale, nevoind a jigni ambiția fra-

ților mai mari. Față de disprețul acestora, el dovedește cea mai nobilă inimă de frate, și ajungând la culmea mării sale, el caută să împărtășească și pe frații săi și întreagă familia de bunăstare și fericire. Ca împărat, deși ridicat din cea mai de jos treaptă socială, din cenușă, a stăpănit fără mândrie, cu bunătate și înțelepciune asupra popoarelor supuse sceptrului său; iar cu soția sa, împărăteasă, a dus cel mai fericit traiu familiar. Această poveste este cea mai potrivită aplicare a celor 9 feciri, pe cari le-a promis Isus Cristos celor ce urmează lui: Fericiti cei blânzi, că aceia vor moșteni pământul.

Este potrivită pentru toate categoriile de școlari dela vârsta de 9 ani în sus, cât și pentru adulți.

La o eventuală nouă ediție ortografia trebuie schimbată.

III. *Cenușotcă* (poveste) de I. T. Mera. Snoave. Ghicitori. Biblioteca școlară, îngrijită de V. Stan, profesor, nr. 2. Sibiu. 1911. Tiparul tipogr. arhidiecezane. Broșura de 30 pagini 8 mic cuprinde povestea „Cenușotcă”, redată aproape în aceeași formă ca și aceea, despre care am vorbit în punctul II. Câteva modificări de expresiuni și cuvinte sunt făcute cu scopul, ca povestea să fie cu atât mai potrivită pentru biblioteca copiilor de ambe secse dela 9—15 ani. Broșura mai conține și 2 snoave de asemenea foarte potrivite: „Toader și masărea” și „Dă-mi-l mie pe Sftu Gheorghe”, precum și 9 ghicitori. În anul școl. 1911/12

releprincipat al Ardealului, în mod independent de celelalte diete provinciale, va pertracta afacerile sale interne, ca țară autonomă, în înțelesul constituției de mainainte, dar cu neîncunjurată privire la necesitatea de schimbări afund tăetoare în privința egalei îndreptățiri de drept în stat a tuturor religiunilor creștine și a feliuritelor națiuni, va se zică, cu delăturarea drepturilor esclusive ale religiunilor și națiunilor până aci singure îndreptățite și a teritoriilor lor;

că legile fundamentale de stat, cari se cuprind în diploma împărătească din 20 Octomvrie 1860 și în patenta împărătească din 26 Februarie 1861, formează constituțiunea imperiului și regulează împrumutatele referințe de stat ale țărilor, și participarea popoarelor la legislațiunea generală și specială, au o basă solidă, ce stă pe necesitatea istorică, care a produs evenimentele deceniului din urmă.

De aceste adevăruri, Maiestate, e pătrunsă și națiunea română, căci știe, că nici o familie singură, care trăește în comunitate cu alte familii, fără pericolul ei propriu nu se poate eschide din comunitate; știe, că nici o națiune, care trăește în asemenea referințe, cu alte națiuni, cum sunt popoarele de sub sceptrul Maiestății Voastre, nu poate să ignoreze coherența cu acelea, nici nu se poate deosebi cu privire la atacurile de cari depinde securitatea și saltea, nu numai a statului întreg, ci și a țărilor singurate.

Și recunoaște și aceea națiunea română, că întocmai ca diploma împărătească din 20 Octomvrie 1860, așa și constituțiunea imperială din 26 Februarie 1861, susține neclintită individualitatea istorică politică a singuraticelor regate și țări, dar totodată reduce necesitatea politică la măsura convenită și pe temeiul acesta clădește un stat, care întinerește, după recerințele timpului nou, un stat, sub al cărui scut individualitățile politice ale țărilor singurate sunt bine asigurate. Și tocmai pentru aceea, preacredincioasa Maiestății Voastre națiunea română din Transilvania nimic nu dorește mai fierbinte, decât ca sub binecuvântarea atotpotintelui, Maiestatea Voastră să gustați fructele vârtuților împărătești, cari lucesc cu deplină splendoare din susmenționatele două legi fundamentale, până la cele mai adânci bătrânețe, spre fericirea și saltea tuturor popoarelor Maiestății Voastre, cu bucurie neturbu-

rată, și să le lăsați și preainalților următori.

Indurați-Vă Maiestatea Voastră a-mi concede preagrățios, ca să preadai Maiestății Voastre cu toată umilitatea predevotata adresă de mulțămită a națiunei române din Transilvania, la care a dat fericitoarea ansă preagrățioasa rezoluțiune împărătească din 18 Octomvrie 1862, și să mă recomand pe mine, împreună cu ceialalți membri ai acestei deputațiuni naționale, și întreaga credincioasă națiune română a Transilvaniei, cu cea mai profundă plecaciune, preainaltei grații și îndurări împărătești.

Monarhul a luat în primire, cu multă afabilitate, adresa prezentată și la alocuțiunea episcopului Șaguna a răspuns următoarele:

— „Cu plăcere vă primesc pe D-voastră, ca pe reprezentanții braviilor Români ai marelui meu principat Transilvania, cari mi-au dat reșeșite dovesi despre neclătita lor credință și alipire către mine și casa mea. În adresa mie predată și în cuvântarea cea plină de miez a demnului¹ președinte al D-voastre, pe cât ați întărit de nou sentimentele acestea, pe atât ați recunoscut mulțumitori și cu sinceră încredere fiască acelea principii de stat pe cari prin diploma mea din 20 Octomvrie 1860 și patenta din 26 Februarie 1861 le-am publicat, și cari vor duce lucrul la mântuitoarea străformare a întregii monarchii. Pe când primesc încredințările D-voastre cari corespund foarte bine împrejurărilor grele de față, — vă imputernicesc totodată a le împărtași aceste comitenților D-voastre, cărora rămân și de aci încolo în grație și faoare binevoitor.”

Monarhul s'a întreținut apoi timp mai îndelungat cu conducătorul deputațiunei, cu episcopul Șaguna, precum și cu fiecare membru din deputațiune.

În ziua următoare, la orele 5, ministrul Schmerling a dat serată splendidă în onoarea deputațiunei române, la care au luat parte toți ministrii, mai mulți dignitari înalți, deputați, senatori etc. Ear în 6 Mai s'a dat banchet din partea Vienei oficiale în onoarea aceiași deputațiuni în hotelul „La calul alb”. Au participat și aici ministrii și dignitarii statului, peste tot cam la o sută de persoane.

Principele Coloredo a rostit primul toast, de cuprinsul următor:

— „Salut pe preonorafii oaspeți, patrioți dela marginele cele mai îndepărtate ale patriei, pe cari ca și pe noi

¹ În „Cartea de aur” vol. II pag. 780 s'a tipărit cu greșala „domnului” în loc de „demnului”.

1. Crășorul șerpilor.

Cuprinsul: Niște oameni săraci și fără copii găsesc în pulbere un pui de șarpe, pe care-l cresc ca pe fiul lor. Puiul de șarpe prin minunile săvârșite și prin frumșetea ce o avea, când lua chip de om, ajunge ginerile împăratului Verde. Dar soacră-sa, bătrâna împărăteasă, îl făcu să părăsească curtea împărătească și să meargă la ostrovul șerpilor. Soția sa, frumoasă fată a împăratului Verde, ne mai putând de dorul lui, porni după el să-l caute. În calea sa ea scăpă de moarte mai multe pasări și alte animale, cari la rândul lor îi ajutară să treacă prin cele mai mari primejdii, până ce cu ajutorul Sfintei Dumineci ajunse la ostrovul șerpilor, unde se întâlni cu iubitul său bărbat. Prin înțelepciunea lui se mântuiră și de urgia soacrei sale și a cumnatelor sale șerpoaice și se întoarseră amândoi acasă, unde duseră o viață fericită.

Valoarea. Atât în întregime, cât și în părțile sale singurate, povestea aceasta este apoteoză celor trei virtuți creștine: credință, iubire, speranță. Ea ne prezintă o bogăție aleasă de fapte și exemple, pline de putere educativă, iar forma sa populară și bogată în expresiuni tipice românești ne desfășează pas de pas gustul estetic.

Este deci potrivită pentru bibliotecile școlare de ori ce categorii.

2. Împărăteasa furată.

Cuprinsul: Împăratul smeilor, biruind în războiu pe Împăratul Roșu, îi răpește împărăteasa și o duce în țara sa. Cei trei

toți, cu toate că sunt de naționalitate deosebită, îi însufletește sentimentul de a fi înaintea de toate, austriaci (Bravo!). Acest sentiment culminează într-o persoană care ne intrunește pe toți într-un întreg puternic. E persoana Maiestății Sale. Ridică pocul pentru îndelunga viațură a Maiestății Sale (Vivate întreile la adresa monarhului)!”

După el primarul Vienei, Zelinka, salută oaspeții în numele capitalei zicând între altele că: „acuma a sosit timpul de a muta în faptă unirea pe alt teren, adevă pe al constituțiunei imperiale, pentru care a bătut ora... pentru că văd aici o deputațiune a unui soi de oameni, condus de cel mai nobil ductor, care va conserva principiile concordiei creștine frățești și în senatul imperial. Aduc deci deputațiunei, conducătorului ei, și poporului român, un vivat întreit. (Vivate și aplause)!”

Se ridică acum episcopul Șaguna și mulțumește astfel:

— „Ori din care parte ași considera festivitatea aceasta și caracterul ei, întâmpin tot una și aceeași convingere, că festinul acesta dă omagiu adevărului, primei virtuți cetățenești, patriotismului. Imi iau voe a observa, că și până acuma a esistat un patriotism, însă foarte local, foarte provincial (Foarte adevărat!). Numai în armată să vede un astfel de caracter, care era pătruns de unitatea imperiului și de binefacerile ei. Noi caută se o rupem cu patriotismul cel vechiu (Bravo!). Noi trebuie să ne familiarisăm cu un patriotism mai înalt, la care ne conduce pe toți simbolul M. Sale „viribus unitis”, diploma din Octomvrie și constituțiunea din Februarie! Așa salut eu pe părtașii festinului de astăzi, și nimic nu doresc mai tare, decât ca Dumnezeu să binecuvinte acest patriotism nou și pe purtătorii acestui patriotism mulți ani spre binele public. (Bravo)!”

Au mai urmat și alte toaste măgulitoare pentru Români, și banchetul abea la orele 9 seara a fost terminat. În ziua următoare deputațiunea română a plecat acasă.

Ortodoxia și apusul.

Vremurile de azi nu se pot caracteriza cu totul prielnice credințelor religioase tradiționale, dar luptă fatișe împotriva religiei și a bisericii creștine în puține locuri se poartă. Dar e drept că nici până în ziua de azi nu se recunoaște și nu se aprefiază cu sinceritate și după vrednicie misiunea religiei și a bisericii creștine.

De o mie de ani biserica cea văzută, trupul lui Cristos, e sfărâmată și sfășiată în chip dureros. Odată confesiunile creștine

purtau între ele aprige și păgâne lupte înverșunate. Iar în timpul din urmă o răceală le-a cuprins și sunt într-o atitudine de nepăsare una față de cealaltă. Necredința a trecut staulul, în interiorul fiecăreia și și-a desvoltat opera sa destructivă nefastă. La trebuința unei apărări reciproce și la cooperare puțini s'au cugetat, căci Fariseii pe cari atât de mult i-a condamnat Cristos, au năpădit bisericile sale, și urmașii Samaritanului celui milostiv nu se arată la lucru. Istoria de 1000 de ani a bisericii lui Cristos cu sfășierile interconfesionale, cu pierderea multului sânge din trupul sfășiat al Domnului trebuie să înfloreze tot sufletul creștin și să stărneasce dorința fierbinte de a repara păcatele trecutului îndemnând toate bisericile creștine la o convețuire frățească cuvioasă, la o apărare reciprocă, la o cooperare, din care să se înfăptuiască unirea turmei după postulatul Supremului cap al bisericii.

Aceste tendințe nu ar fi fost posibile înainte de aceasta, și nu ar fi vrednice de toată lauda și atențiunea, când s'ar fi ivit într-o biserică a unui popor înapoiat. La astfel de popoare atari gânduri și idealuri prea lesne le poate compromite falza cultură și duhul vremii otrăvitor. Un popor și mai înapoiat poate avea așezăminte moderne, felurite mișcări intelectuale și întocmiri ale vieții de tot felul, cari să-i dea aparența, că e în întrecere cu neamurile culte; dar ca să te convingi de sănătatea lui sufletească, cercetează-i felul cu interpretare și aplică principiile evanghelice și observă-i atitudinea față de biserică, pentru ca să vezi, are capabilitate de viață în deplină vigoare, ori este paralizată?

Biserica noastră națională are un trecut de sfințenie și de mărire, și trecutul ei ne poate servi ca o anticipație pentru felul cum trebuie să o aprefiem în viitor. Am trăit atâtea secole împărățiați sub diferite stăpâniri. Dar legăturile biserică și imperiu erau mai încheiate ca în zilele de azi. Granitele politice ne despart de biserica din țară, din Austria, Basarabia și Macedonia. Nici un contact frățesc în numele Evangheliei, al Sângelui slobozitorului lumii. Așa cum trăim, fie-care cu grijile gospodăriei sale proprii, e o stare anormală și umilitoare.

Individualismul pe ori-ce teren al vieții nu mai e un principiu corăspunzător cerințelor timpului nostru. Și ori cât de ilusorie ni s'ar părea cooperarea cu bisericile ortodoxe surori, viitorul ne va aduce să reluăm legăturile vechi cu ortodoxii, în ciuda tuturor mizeriilor de cari ne aduce aminte istoria, și pentru multele binefaceri cari le-am dobândit dela danșii. Reluarea legăturilor spirituale cu toți frații noștri ortodocși, dacă n'ar da alte rezultate practice, dar cel puțin ar înălța prestigiul bisericii ortodoxe în conștiința noastră și în fața altor confesiuni.

Fie ca schimbările recente în situația popoarelor ortodoxe din Balcani să pregătească o nouă fază de glorie pe sama bisericii ortodoxe, ca o răsplată pentru decadența și umilirea ei, care o a urmărit necentenit, decât prima cetate imperială creștină a sfântului Constantin a căzut în mâna păgânilor, și scaunul patriarhal al sfântului Ioan Gură de aur să-și redobândească iară importanța sa antică pentru biserica orientală și ecumenică. Căderea Constantinopolului creștin și imperial constituie pagini de urată rivalitate și ură confesională, și urmările acestei pierderi s'au simțit în cuprinsul întregii bisericii creștine.

am făcut experința, că atât această broșură, cât și celelalte apărute acum în „Biblioteca copiilor” a profes. V. Stan, sunt din toate punctele de vedere de o valoare necontestabilă, și că copiii (băieți și fete) școalei primare și de repetiție le cetească cu plăcere și cu folos.

IV. *Cenușotca*, poveste populară de S. Botezan. Editura librăriei Ciureu, Brașov, 1904. O cârtică de 22 pag. 8° mic.

Cuprinde: o variantă a poveștii, despre care am tractat la punctul II. Autorul s'a silit să îmbrace povestea într-o formă mai populară și să o întregiască prin întreteserea de noi amănunte.

Ca fond este de o netăgăduită valoare educativă. Forma însă e neglijată. Din cauza aceasta o află de nepotrivită pentru ori ce fel de bibliotecă.

Este neapărat, ca la o nouă ediție să se dea îngrijirea recerută stilului, și atunci va fi potrivită pentru bibliotecă adulților dela 15 ani în sus.

V. *Din lumea basmelor*, I. T. Mera. Cu 87 ilustrațiuni originale. București. Institutul de arte grafice și editură „Minerva”. Strada Regală 6, 1906. Prețul lei 3,50.

Cuprinde pe 284 pagini octav mare 10 basme, scrise de I. T. Mera. Despre 2 basme („Ce n'a fost și nu va fi” și „Cenușotca”), apărute în broșuri separate sub nr. 3 și 19 din bibliotecă populară a „Tribunei”, am vorbit la p. I. și II. al acestui raport.

Referitor la celelalte 8 basme raportează următoarele:

feciori ai Împăratului Roșu se înteleg să răzbune răpirea mamei lor. După multă stăruință a ficiorului celui mai mic, împăratul îi dă acestuia voe să plece după mamă-sa, dându-i într'ajutor inelul de credință. Prin mijlocirea unor slujbăși ai smeului, ficiorul străbate în împărăția acestuia, apoi cu ajutorul celor 2 inele răuște se treziască în inima mamei sale vechia credință și să știricească, unde se află ascunsă puterea împăratului smeilor. În fine cu ajutorul ulioaicei, pe ai cărei fi li scăpă dela moarte și pe lângă jertfe mari, răzbește la ostrovul, unde se afla ascunsă puterea smeului și punând mâna pe ea, nimicește pe împăratul smeilor și scăpând pe mamă sa din robie, o duce acasă, alinând astfel durerea bătrânului său tată.

Valoarea educativă: Dumnezeu pedepsește pe cei îngâmfați și prea încrezuți în puterile lor, cum l-a pedepsit pe Împăratul Roșu. Avem un exemplu strălucit de iubire și devotament al fiilor față de părinți. Dumnezeu prin ființe supranaturale, prin aleșii săi mântuește pe cei săraci și liberează omenimea de duhurile și de ființele cele rele.

Povestea este potrivită ca lectură pentru tinerimea de ambele sexe dela vârsta de 9—15 ani și pentru aduți, atât pentru cea dela sate, cât și pentru cea dela orașe.

3. Piperuș Petru.

Cuprinsul: Smeul fură fata unei văduve. Frații fetei pleacă să o scoată din robie, dar și pe ei li prinde și-i bagă în pământ până în genuchi.

Piperuș Petru, fiul văduvei născut într'un fir de piper, botezat de însuși Dzeu cu sfântul Petru, auzind, că mamă-sa a mai avut o fată și 2 ficiori, pe cari i-a răpit smeul, se duse și el în urma lor să-i mântuiască.

La întoarcere spre casă, cei 2 frați încep să bănuiească de rău pe Piperuș și-l aruncă într-o prăpastie pe cealaltă lume. Ajungând acolo Piperuș își ia de tovarăși 2 câni, scapă de moarte pe fata împăratului, omorând pe bălaurul cu 12 capete, având să primească drept răsplată dela împăratul pe fata lui de soție și împărăția de moștenire. Într-aceea un țigan îi taie lui Piperuș capul și spune împăratului, că el este acela, care a omorât bălaurul. Dar cei 2 câni îi fac pe Piperuș să învieze cu iarba adusă de o șerpoaică. Piperuș dovedește minciunile țiganului, care este condamnat la moarte și astfel ajunge ginerile împăratului.

Valoarea educativă: Piperuș Petru e trimis de Dumnezeu, ca să scape pe frații săi din robia smeului. Dar fă bine, ca să te aștepti la rău; în loc de mulțămire frații caută să-l pedepsească. Răsplata și-o află binefăcătorul pe lumea cealaltă, unde în urma virtuților și faptelor sale bune ajunge la fericire.

Povestea este potrivită, atât pentru școlari de ambele sexe în vârstă de 9—15 ani, cât și pentru aduți. (Va urma.)

Diplomația internațională e stăpânită de alte interese decât cele pentru întărirea bisericii lui Cristos și readucerea ei la unitatea păstrată o mie de ani, dar să nu judecăm lucrarea providenței divine, care a desțepat tendințe cucernice și sfințe în apusul puternic pentru restabilirea legăturilor bisericești cu ortodoxia, moștenirea comorilor izbăvitoare ale lui Cristos.

Printr-o coincidență favorizatoare neamul englezesc trăiește în simpatii și interese comune cu puternica Rusia, protectora popoarelor din Balcani.

Englezii până în veacul al XVI au trăit ca fi în sânul bisericii latine. Atunci au eșit de sub jurisdicția romană și s-au constituit în biserică națională independentă. Romanismul, care în Europa continentală a determinat pe mulți fiii ai săi să zgudue temeliele bisericii lui Cristos, și în Anglia introdusese în biserică Angliei păcate ale sistemului său profan.

Grădina bisericii anglicane era năpădită de multe buruieni și bălării. Reformația engleză a curățit grădina și i-a redat aspectul nobil al originalității. S'a dezvoltat în apus și la Englezii stăruitori și cu înalte aptitudini sufletești, de aceea se vor deosebi în unele privințe de creștinii din biserică noastră ortodoxă, la care au venit declarând că au conștiința că sunt frații noștri și invitându-ne să restabilim legăturile frățești întrerupte de veacuri, despărțiți de marea distanță dintre Anglia și patria ortodoxilor, după atâtea veacuri de umilință pentru biserică lui Cristos. În Anglia biserică oficială a instituit un comitet impozant de 54 episcopi pentru relațiile interconfesionale cu bisericile creștine, și sunt mai multe societăți clericale și mirenești, între care e și uniunea bisericilor anglo-ortodoxe cu anul al 7-lea de existență cu sediul în Londra și cu un număr considerabil de membri respirați peste întreg rotogolul pământului. În această societate sunt doi președinți: unul anglican și al doilea Arhiepiscopul Agathangel de Vilna din Rusia. Secția rusească are preșident pe Arhiepiscopul Euologiu de Helm și printre membri numără patru Arhiepiscopi rusești, pe renumiți profesori de teologie Sokoloff, Rojdestvensky, Brilliantoff, Sabler procurorul de stat al sfântului sinod și un mare număr de dignitari de stat și bisericești. Și biserică grecească își are membrii în această societate: Crisostom, metropolitul Smirnei, Damaschin episcopul Elaei, în Creta, profesorii universitari Laurpakis, Jeroyannis din Atena și mulți arhimandriți grecești și bărbați de stat.

În această societate până acum numai subscrișul sunt membru, dar să nădăjduim că și biserică noastră se va înscrie în rândul ortodoxilor, sprijinind și cooperând în lucrarea providențială pentru izbândirea idealului evanghelic al incopierii mădurelor rispite din sfânta maică biserică. Preacuvioșia Sa Păr. Arhimandrit Iuliu Scriban a publicat un elogios articol pentru această societate în revista Viitorul din Iași Nr. 7—10, — iar strădălnicii și entușiștii noștri domni profesori de teologie ai seminarului Andreian revizuesc acum traducția mea a unor conferințe ținute în Rusia anul trecut de un savant călugăr al bisericii anglicane, pe care l-a invitat Arhiepiscopul rusec Euologiu să demonstreze continuitatea istorică a bisericii anglicane, lucrare pe care societatea anglo-ortodoxă dorește să o pună în mână noastră, invitându-ne să nu abținem dela postul de onoare și de cooperare întru realizarea unui contact frățesc al bisericii ortodoxe cu biserică anglicană.

Lucrarea aceasta, care va apărea în scurtă vreme, va justifica admirația, ce de multe ori o am exprimat față de biserică anglicană, asupra căreia am scris adeseori în acest ziar al bisericii noastre.

S'ar întreba mulți cetitori: Ce ne împoartă pe noi niște preocupății atât de îndepărtate și iluzorice? Avem noi alte de făcut, decât să mai batem și câmpii aceea. Sunt în clar însă, că un curent mare nu-și va avea dela început sprijinitori și entușiști. Dar elementele progresive din biserică vor desluși în idealurile și în munca acestei societăți o chemare nouă spre culmi înalte și orizonturi bogate. Lărgirea legăturilor bisericești și estinderea interesului religios are ceva din noțiunea universalității sentimentului religios și a Dumnezeuirii prețutindena de față. Biserică anglicană e resfrată peste toate continentele, cea ortodoxă e sora ei, e mama ei, adevărul nostru a străbătut lumea!

Și nu mă îndoiesc, că n'ar arăta interes față de idealurile și activitatea acestei societăți cultivatorii de studii teologice la noi, profesorii de teologie și atâția preoți, cari simțesc necesitatea sufletească și au ambiția ca această tagmă, cu atâtea atribuții de recunoștință pentru trecutul nostru, să nu fie lipsită în viitor de binefacerile culturale și religioase, corăspunzătoare prestigului bisericii și cerințelor vremii.

Și iarăși nu mă îndoiesc că autoritățile oficiale ale bisericilor ortodoxe naționale, urmând exemplul autorităților rusești și al scaunelor patriarhale ortodoxe, vor institui comisii de teologi experți, cari să investeze problemele unirei și să sprijinească societatea de reciprocitate bisericească.

Nici mireni nu pot fi indiferenți față de un astfel de curent pornit dela Englezii cu atâtea calități sufletești pilduitoare. Această mișcare mai are o latură practică vrednică de considerat. Avem în America câteva zeci de mii de emigrați și preoți fără nici un sprijin, iar intrarea în legături frățești cu Anglicanii ar avea o influență binefăcătoare pentru organizarea lor acolo și pentru prestigiul bisericii noastre, lipsite de legături și de simpatii.

Munca stăruitoare în direcția progresului ne aduce în față a nouă probleme, cari nu se pot ocoli și la cari trebuie să ne angajăm cu toată conștiințozitatea, entuziasmul și destoinicia.

Roșia, la sfințele Paști 1913.

Tr. Scorobef.

NOUTĂȚI.

Joi, 1 Maiu n. e zi de răpauș pentru întreaga muncitorime, prin urmarea nu se lucră nici în tipografia noastră. Numărul proximi al ziarului nostru apare deci Luni la orele obișnuite.

Învierea Domnului în Sibiiu. Cu mare solemnitate s'a serbat și deastădată Învierea Domnului în catedrala din Sibiiu. Atât la Înviere, cât și la sfânta liturgie, a pontificat înaltpreasfințitul Domn Arhiepiscop și Mitropolit Ioan Meșianu, asistat de înaltpreacuvioșia Sa părintele arhimandrit, vicar arhiepiscopesc Dr. Ilarion Pușcaru, de Dni: Ioan Droc, Dr. Ioan Stroia, Lazar Triteanu, Dr. Vasile Bologa, Ioan Oțoiu, Aurel Popoviciu și de diaconii: Dr. Vasile Stan și Octavian Costea. A cântat corul mixt, condus de profesorul T. Popoviciu. La finea liturghiei Excelența Sa, Arhiepiscopul și Mitropolitul nostru Ioan a rostit o cuvântare plină de învățături frumoase.

Pentru gazetari. Domnul și doamna Dr. Teodor Mihali au donat pe seama fondului gazetarii români suma de 4000 coroane. Trăiască!

Biblioteci populare. Marele mecenat, domnul Vasile Stroescu, a pus la dispoziția „Asociațiunii” suma de 15.000 coroane pentru înființarea de biblioteci populare pe sate.

Pregătirea moștenitorului de tron prezumtiv. Se anunță din Viena, că arhiducele Carol Francisc Iosif începând dela toamnă va primi rapoartele despre afaceri curente ale miniștrilor, împlinind prin aceasta o dorință a monarhului. Arhiducele va cunoaște astfel lucrurile oficiale de stat și se va pregăti pentru chemarea ce-l așteaptă.

Sedintă festivă. Societatea de lectură „Andrei Șaguna” a studenților în teologie, din Seminarul „Andreian”, va ținea în 21 Aprilie v. a. c. (Dumineca Tomii) 5 ore p. m. în sala festivă a muzeului „Asociațiunii” o sedintă publică cu următorul Program: 1. G. Dima: „Cu trupul lui Cristos”, pentru solo de bariton și cor de bărbați. 2. I. Sandu: „Rostul bisericii noastre ortodoxe în trecut” conferență. 3. Mazas: „Terțet”, pentru 2 violini și violă (elevii: D. Socol, A. Romanul și M. Negrea.) 4. Costescu: „Cântecul oșteanului român” pentru cor de bărbați.

Contribuire pentru noul edificiu seminarial. Parohul Teodor Simoc din Abramul superior, protopresbiteratul Orășii-mari, pentru zidirea noului edificiu seminarial a contribuit cu suma de 20 cor.

Turneul Mărcuș-Crișan-Băila. Astiștii noștri Mărcuș-Crișan și Băila vor începe în 4 Maiu (Duminecă) să dea câte un concert, cu cântări și declamațiuni, prin orașele mai de frunte ale țării noastre, începând cu Budapesta și terminând cu Sibiiul, unde vor concerta în 30 Maiu n. e.

Patriarhat pentru Rusia. Se plănuiește o întrunire a patriarhilor ortodocși în Moscova. Cu această ocazie se va debata și chestiunea înființării unui patriarhat pentru Rusia.

Cancelaria advocațională a domnului advocat Dr. Emil Babeș se află cu începere dela 3 Maiu st. n. în cercul VIII, Föherceg Sándor-utca 9, în Budapesta.

Locuitorii Berlinului. Conform statisticii acum apărute, Berlinul are 2 milioane și 100 mii de locuitori. Socotind și cele 86 părți de oraș din jurul capitalei, întreg Berlinul are peste patru milioane de locuitori.

Sfârșitul grevei belgiene. Adunarea socialdemocraților, compusă din o mie de delegați, a decis cu majoritate de voturi instituirea unui comitet național pentru dreptul de vot electoral. În urma acestei hotărâri, greva generală, care a durat o săptămână și jumătate, este terminată și muncitorii au reluat lucrul.

Combaterea difteriei. Faptul cel mai important al congresului german de medicină internă, ținut zilele acestea, a fost prelegerea profesorului Behring despre un nou preparat, care se va putea întrebuința cu mai mare efect în combaterea difteriei, decât cunoscutul serum antidifteric. Păreră învățatului profesor este, că noua materie va imuniza ani de zile pe cei inoculați cu dansa.

La seminariul „Andreian” se află de vânzare mai multe ferestri și uși scoase din folosință, dar bune. Cei-ce vor să cumpere, să se adreseze economatului seminarial.

Pentru rășboinicii dela 1870. Impăratul Wilhelm a dat ordin, ca din prilejul jubileului său de 25 ani de domnie să se distribuie daruri bănești din cassetă să particulară la 600 de veterani din anul 1870. Între cei dăruiți se găsesc și soldați din Alsacia și Lorena, cari pe atunci se luptaseră în contra Germaniei.

Alegere de preot. Duminecă în 31 Martie v. s'a făcut alegerea de preot în comuna Oemar, tractul Alba Iulia. A primit candidatul Pantelimon Bratu, învățator în Seliște 155 voturi, iar candidatul George Voina din Sibiieni 16 voturi. Actul alegerii l-a condus părintele protopop Ioan Teculescu.

Sporul advocaților. Camera advocațională din Budapesta are astăzi 2100 membri, cum n'a avut nici odată până acum. Cu zece ani mai înainte, în 1903, avea cu totul 1325, dintre cari 1225 locuiau în capitală, iar 100 în provincie.

Producțiune corală-teatrală în Avrig. Corpul învățătorilor din tractul protopresbiteral al Avrigului invită la producțiunea corală-teatrală, urmata de joc, ce o va aranja Marți în 23 Aprilie st. v. (Sf. George) 1913, în sala cea mare a hotelului comunal din Avrig. Se va reprezenta piesa: *Trei doctori*. Începutul seara la 8 ore.

Concert în Turda. Despărțământul XXIII din Turda al „Asociațiunii” a aranjat un concert, cu concursul universitarilor români din Cluj, Joi, în 15 Maiu st. n., în sala cea mare a hotelului „Elisabeta” din Turda. Începutul precis la orele 7^{1/2} seara.

Opiul. Ziarul parisian *Matin* urmează cu descoperiri privitoare la consumarea de opiu în Franța și la pustiriile produse. Obiceul primejdios este răspândit cu deosebire în cercurile ofiterilor marinari. În Toulon, Brest, Cherbourg și în alte orașe cu porturi mari, decând s'a împământenit consumarea de opiu, a decăzut cu totul viața socială și bunăstarea oamenilor. Legile franceze deocamdată nu conțin nici o măsură împotriva importului și consumării amintitului venin. De aceea în statul francez se fabrică astăzi cantitatea cea mai mare de opiu; monopolul de opiu aduce statului pe fiecare an venit de zece milioane de franci... Chinezii, în acest punct, sunt mai cumini decât europenii; îndată ce s'a recunoscut primejdia grozavă, China a făcut lege, care pedepsește cu moarte pe cei ce consumă opiu.

La fondul de 20 bani, pentru cumpărarea unei case cu hală de vânzare pe sama meseriașilor, cu prilejul onomasticeii casarului Reuniunii sodalilor rom. sibieni, Floarea Crucii, au dăruit și anume: Victor Tordășianu preșident, Ioan Moldovan, sodal zidar, Nicolae Ișan sodal pilar, Mihail Sinu și Floarea Crucii maeștri croitorii. George Săsarman, maeștru pantofar, Pavel Jurca, sodal croitor, George Poponea, cond. tip. arhidiecezane, George Trifan și George Lazar cul. de litere, fiecare câte 20 bani; Stefan Duca, cul. tipograf, 23 bani. În total 2.23 cor. La același fond au mai dăruit: Petru Debu, paroh, (Toderița) 1 cor. Ana Taflan, ucenică de croitorie națională 50 bani; Aurel Gavrilă, sodal lăcătuș, 35 bani și George Tătuca, paroh (Jablanița), 20 bani.

Scutari. Despre orașul Scutari, numit pe vremuri *Seodra*, dăm următoarele amănunte: Este situat nu departe de Iacul cu același nume, lângă râurile Kiri și Boiana, într'un ținut roditor, dar mlăștinos. Scutari se alcătuiește din două părți: din orașul vechi și orașul nou, în acest din urmă se găsesc clădirile mai însemnate oficiale și particulare. Întreg orașul are aproape 30 de mii de locuitori, mai cu seamă albanezi. Romano-catolicii sunt în număr de vreo 12 mii. — Asediul din urmă a durat cinci luni, după care muntenegrenii, ajutați de sârbi, au ocupat orașul. Garnizoana turcească se compunea din 25 mii soldați, sub conducerea lui *Essad Pașa*. Turcii au capitulat, se zice, în urma lipsei de proviziuni; li s'a permis să se retragă cu arme din cetate. — În secolul al 15-lea Scutari se afla sub scutul Veneției până în 1479, când venețienii l-au cedat turcilor.

Cărți și reviste.

Protocolul congresului național bisericesc ordinar al mitropoliei Românilor gr. orientali din Ungaria și Transilvania, întrunit în Sibiiu la 1/14 Octomvrie 1912. Sibiiu. Editura Mitropoliei, 1913. Prețul Cor. 1-20.

Românismul, revistă pentru politica națională, apare odată pe lună. Numărul 3 din 1913 cuprinde articole de: V. Părvan, Al. Demetrescu, Dr. O. Lazar, G. Bogdan Duică, Dr. A. Popovici ș. a. — Abonamentul: 10 lei. Adresa: București, strada Italiană, 31.

Catehism sobornicesc, de W. Guetée, cuprinzând învățătura creștină așa cum a fost mărturisită în cursul celor dintâi veacuri ale Bisericii. Trad. din limba franceză de I. I. Beleuță, catihet ortodox. Făgăraș, 1913. Tip. Jeronim Preda. — Un vol. de 106 p., scris cu scopul de a contribui la marea operă a reuniunii bisericilor creștine. Pretul 1 coroană.

Revista Teologică, organ pentru știința și viața bisericească, apare de două ori pe lună, sub redacția dlui Dr. Nicolae Bălan, Sibiiu, Strada Reissenfel, 11. A apărut nrul dublu 6—7 din 15 Martie și 1 Aprilie 1913. Cuprinde: Adevărat că a învial de N. Bălan. Paștile, de I. Beleuță. Chestiuni vitale, după F. Thomas, de D. Cornilescu. Primele experiențe, de V. Gan. Ce ți se pare de Cristos? de N. Tăndreu. Raportul oficiului protopopesc despre afacerile și starea culturală a protopopiatului gr. or. român din Săliște pe 1912, de Dr. I. Lupaș. Predici, de I. Beleuță, și E. S. Mișcarea literară. Cronică. — Abonamentul 10 coroane pe an.

Cosinzeana. A apărut revista literară ilustrată săptămânală *Cosinzeana* Nr. 17 și 18 din 1913, cu următorul cuprins: Henric Stahl: N. Iorga ca orator, articol. Al. Ciura: Umbra crucii, articol. Aurelia Pop: Înviere, poezie. Viora din Bhor: Povestea unui picioruș, schiță. I. U. Soricu: Plopii, poezie. Octav Minar: Creangă despre Eminescu, articol. Corneliu Moldovan: Fluturii, poezie. T. L. Blaga: Telegrafia fără fir, articol. D. M.: Cronică documentară: Parfumurile. Livia Rebreanu: Aș vrea, poezie. Biedenkapp—N. N. Botez: Povestea focului și a ch. briturilor... V. C. De pe drumuri, articol. Lázár—Ciura: Floarea Betulei, roman. T. Miron: Dări de seamă. G. B.: Unei fecioare... Pretor: „Scrisoarea de recomandare”. * * * Turnee artistice. Cărți primite la redacție. Scrisori dela redacție. Ilustrații. — Abonamentul e 12 coroane pe an. Între abonații, cari plătesc abonamentul înainte pe un an întreg, se sortează la sfârșitul anului 25 biblioteci a 10 cor.

Luceafărul. A apărut revista pentru literatură, artă și știință *Luceafărul* Nr. 8 1913 cu următorul cuprins bogat și variat: Octavian Goga: Voi veniți cu mine, (poezie) Woodrow Wilson: Preocupările scriitorului trad. de I. T. Lais. I. N. Părvulescu: Svon de primăvară (poezie). Ecaterina Pitiș: Cântec (poezie). Cincinat Pavelescu: Noaptea de Paște (poezie). Gheorghe Stoica: Lex Apponyi. St. O. Iosif: Cântec (poezie). Ion Iosif Schiopul: Românii din America. Ecaterina Pitiș: Înviere (poezie). Maria Cuntan: Ouă roșii (poezie). J. Agărbiceanu: Arhanghelii (roman). Cronici: D. Tomescu: Vitea literară. Adrian Corbul: Scrisoare din Franța. Ioan Georgescu: Socrates și Glaucon. Insemnări: O vorbă cătră băncile noastre. Albrecht Dürer. Monument postului Cerna. Spicuri. Ilustrațiuni: A. Dürer: Isus Cristos pe muntele Golgota. Isus Cristos bătut și batjocorit. Isus Cristos cade sub povara crucii. Isus Cristos e așezat în groapă. — Membrii societății „Învierea”. Defilarea societății „Învierea”. Cassierul societății din Youngstown, cu eșarpa de cassier.

Nr. 363/1913.

(94) 3-3

Concurs.

Pentru ocuparea postului de paroh în parohia de cl. III-a Sâmbenedic, — devenit vacant prin moartea parohului Vasile Nistor — se descrie concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Telegraful Român“.

Emolumentele împreunate cu acest post sunt cele fasonate în coala B. pentru întregirea dotațiunii dela stat.

Doritorii de a ocupa acest post, au să-și aștearnă cererile concursuale instruite conform normelor din vigoare în termenul sus indicat subsemnatului oficiu protopresbiterial, având a se prezenta pe lângă restricțiunile regulamentare în vre o Duminică sau sărbătoare în biserică spre a cânta, predica și oficia.

Cetateadebaltă, 10 Martie 1913.

Oficiul protopresbiterial gr.-or. al tractului Târnava în conțelegere cu comitetul parohial respectiv.

Nicolae Todoran
protopop.

Concurs de licitațiune.

Subsemnatul comitet parohial publică licitațiune minuendă pentru edificarea școlii în comuna bis. gr.-or. rom. Mihăești (Mihalesd), tractul Dobra.

Licitațiunea se va ținea **Duminică în 21 Aprilie (4 Maiu) a. c.** la 2 ore p. m. în cancelaria oficiului parohial din loc.

Prețul strigării este 9100 cor. după care sumă e a se depune vadiu de 10% în bani gata sau hârtii de valoare.

Planul, preliminarul și condițiunile de licitațiune se pot vedea la cancelaria oficiului parohial.

Licitațiunea va fi verbală, însă oferte închise, provăzute cu vadiu necesar și cu declarațiunea că cunoaște condițiunile și să supune lor, se primesc până la începerea licitațiunii, i sunt a se da în mâna prezidentului comitetului parohial.

Să notează că reflectanții nu au dreptul a pretinde spese sau diurne pentru câștigarea informațiunilor sau participarea la licitație.

Mihăești, la 25 Martie (7 Aprilie) 1913.

Aurelian Oprean
paroh, preș. com. par.

Filip Trif
notar.

Nr. 169/1913.

(93) 3-3

Vidi:

Iosif Morariu
protopop.

Ferar și diplomat de locomobile

caută loc ca mecanic sau ferar la vre-o moară sau la vre-un joagăr.

Doritorii au a se adresa la Dl **Vasilie Pușcaș, Dank, u. p. Egeres (Kolozsmegy).**

(95) 3-3

Cercați „La Isvor“

Cement de Portland

din Beocin și Brașov. Prima calitate. Mai ieftin decât ori unde în Sibiu, Piața gării (Bahnhofplatz) Nrul 1.

(96) 4-4

Săpunul Steckenpferd din lapte de crin

de Bergmann și Comp. Tetschen a/Elbe rămâne și va fi neîntrecut în efectul său contra lănturilor, precum și indispensabil pentru îngrijirea rațională a frumuseții și pielei, ce prin scrisorile de mulțumită zilnic intrate necondiționat se confirmă, a 80 de bani bucata se află în farmacia, drogherii și parfumerii etc. Asemenea e minunat aprobată Crema de crin a lui Bergmann „Manera“ pentru susținerea fragedă și albă a mânilor de dame, în tuburi a 70 fil. se află pretutindeni. (48) 11-40

Aspirin-

(cunoscutul mijloc alinător de dureri)

se substituie prin diverse preparate fără valoare. Ca să primiți produsul veritabil, cumpărați numai în forma Tablete de Aspirin în pachetarea originală conform desenului acesta, (un tub conține 20 tablete a 0,5 gr. prețul K 1-20 cu timbru Aspirin.

(3)

(413) 6-6

Biblioteca Bunului Păstor,

redactată de Dr. N. Bălan.

Nr. 1.

Taina pocăinții

Studiu pastoral

de

Ioan Hanzu,

preot ort. rom.

Prețul 50 fil. + 5 fil.

Nr. 2.

Clerul și chestia alcoolismului

de

Dr. Augustin Egger,

fost episcop de St. Gallen.

Traducere din limba germană

de

Vasile Oana,

absolvent în teologie.

Prețul 80 fil. + 5 fil.

Nr. 3.

La Centenarul Seminarului Andreian

disertație ținută de profesorul

Dr. Aurel Crăciunescu.

Prețul 50 fil. + 5 fil.

Nr. 4.

Chemarea preoții noastre.

Considerații de actualitate

de mai mulți.

Prețul 70 fil. + 5 fil.

Nr. 5.

Șase predici

pentru Duminicile Postului mare

și

Un cuvânt

pentru ziua Invierii Domnului

de mai mulți.

Prețul 1 cor. + 5 fil.

Se află de vânzare la **Librăria arhidiecezană, Sibiu.**

La **Librăria arhidiecezană, Sibiu**, se află de vânzare editura proprie:

EVANGELIA

legătură foarte fină în catifea, culoare bordo, cu patru evangeliști în față și la mijloc restignirea, tot aceeași și în dos, foile aurite, cu copcii, în o frumoasă cutie de păstrat **150 cor.**

Aceiași legătură cu patru evangeliști, restignirea la mijloc, iar în dos cu patru nasturi și la mijloc restignirea, foile aurite, cu copcii, în o frumoasă cutie de păstrat **135 cor.**

Aceiași legătură, în față cu patru evangeliști și la mijloc restignirea, iar în dos cu patru nasturi și la mijloc cu o cruce, foile aurite, cu copcii, în o frumoasă cutie de păstrat **100 cor.**

Evangelia legată în piele Chagrin pe ambele părți imprimată evangeliștii și la mijloc restignirea, foile aurite, cu copcii, cu cutie de păstrat **35 cor.**

Evangelia legată în piele roșie, cu cadru aurit și la mijloc cu o cruce imprimată, foile colorate galben, cu copcii **25 cor.**

Material de prima calitate.

Primul atelier

de

Pictură bisericească**Bendorfean și Hajdu**

(83) 6-

pictori

Sibiu, Strada Cisnădiei, Nrii 36 și 31, Nagyszeben.

Pictură bisericească conform stilului, precum și icoane sfinte; marmoră artistică și auritură veritabilă se eșecută solid, prompt și cu prețurile cele mai moderate.

La dorință servim cu schițe și preliminar.

Plătirile se primesc și în rate.

Requisite de scris se pot procura **Librăria arhidiecezană** dela

Am onoare a înștiința onoratul public, că din 15 Martie a. c. voi pune în circulațiune o bere nouă sub marca

„Siebenbürger Urbräu“

(Vechea bere transilvană)

care poate concura cu oricare bere externă și corespunde gustului cel mai distins.

Se află de vânzare în toate birturile și prăvăliile unde se vor vedea placatele mele cu inscripția: „**Siebenbürger Urbräu**“.

Cu stimă: **Rudolf Habermann**
proprietarul fabricii de bere,
Sibiu — Nagyszeben.

(71) 16-20

Siebenbürger

Urbräu

Siebenbürger

Urbräu